

UZASADNIENIE

W dniu 15 września 2018 r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radcy Prawnych (...) W., na skutek zawiadomienia T. S. z dnia 28 maja 2018 r. o możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego K. J., wszczął dochodzenia w sprawie dopuszczenia się przewinienia dyscyplinarnego polegającego na świadczeniu (...) nieruchomości przy ul. (...) (...) W. pomoc prawną, pomimo prawomocnego orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. z dnia 18 stycznia 2017 r. (sygn. akt: OSD 70/16), w którym radca prawny K. J. została zawieszona w prawie do wykonywania zawodu radcy prawnego na okres jednego roku. Ponadto w treści zawiadomienia skarżący wskazywał kolejne przewinienia jakie miała rzekomo popełnić radca prawny K. J., polegające na udzieleniu właścicielom lokali w tym T. S. porady prawnej, która była niezgodna z przepisami ustawy. W ocenie skarżącego w dniu 8.07.2015 r. K. J. sporządziła dwie pisemne porady prawne, które były niezgodne z przepisami ustawy o własności lokali, wprowadzając właścicieli lokali (w tym T. S.) w błąd, a tym samym doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (tj. art. 303 k.p.k., art. 305 k.p.k., art. 325e § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 233).

Postanowieniem wydanym w sprawie prowadzonej pod sygn. akt: R.D. 108/18 Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W., wszczęła dochodzenie w sprawie możliwości popełnienia przez radcę prawnego K. J. przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2016 r. poz. 233), zwanej dalej (...), w związku z art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, zwanej dalej (...).

Postanowieniem z dnia 19 marca 2019 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W., postanowiła umorzyć postępowanie na podstawie art. 17 § 1 pkt. 2 kodeksu postępowania karnego w zw. z art. 74¹ Ustawy, uznając, że działaniu radcy prawnej K. J. nie można przypisać znamion wykroczenia dyscyplinarnego.

Na to postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego skarżący złożył zażalenie do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy (...) (...) W. (zwanego dalej „Sądem”). W zażaleniu skarżący wskazał na błędną ocenę zgromadzonego materiału dowodowego, poprzez przyjęcie, że nie doszło do naruszenia przez obwinioną K. J. podstawowych zasad etyki zawodu radcy prawnego, w pozostałym zakresie skarżący podtrzymał i ponownie przytoczył swoją argumentację z postępowania prowadzonego przez Rzecznika Dyscyplinarnego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Sąd uznał, iż Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. dokonała prawidłowych i wyczerpujących ustaleń w zakresie stanu faktycznego sprawy i przyjął ustalenia dokonane przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego w tym zakresie za własne. Sąd dał wiarę wszystkim dowodom dopuszczonym w sprawie, nie znajdując przy tym podstaw do zakwestionowania rzetelności któregośkolwiek z nich. Skarżący nadto nie kwestionował ustalonego stanu faktycznego, a jedynie kwestionował kwalifikację prawną poczynioną przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego w postanowieniu o umorzeniu postępowania.

Sąd zważył co następuje:

Na podstawie przeprowadzonych przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego dowodów oraz ustalonego stanu faktycznego Sąd postanowił utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 19 marca 2019 r. o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego, oceniając wniesione odwołanie jako niezasadne.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy Sąd uznał, że okoliczności sprawy są bezsporne oraz jasne. Sąd nie znalazł podstaw, aby wszcząć postępowanie dyscyplinarne wobec radcy prawnego K. J. za naruszenie zasad ustawy o radcach prawnych oraz postanowień Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Jak stanowi treść art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych Radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych.

Zgodnie z art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego radca prawny ma obowiązek wykonywać czynności zawodowe rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami. Żadne z przywołanych dowodów w postępowaniu nie wykazały, że zachowanie i postawa obwinionej była sprzeczna z treścią przytoczonych przepisów.

Niezasadny w ocenie Sądu jest zarzut skarżącego dotyczący świadczenia przez r. pr. K. J. usług prawnych w trakcie obowiązywania kary dyscyplinarnej zawieszenia w prawach radcy prawnego. Sąd uznał, zgodnie z ustaleniami Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, ten zarzut za niezasadny. Pomoc prawna, jaką świadczyła r. pr. K. J. polegała na przygotowaniu projektu umowy właścicieli lokali o sposobie zarządzania nieruchomością wspólną, przesłaniu projektu umowy do (...), występowaniu przed Gminą W. oraz prowadzeniu korespondencji elektronicznej. W ocenie Sądu takie działanie nie zawiera znamion przewinienia dyscyplinarnego. Po analizie całości materiału dowodowego należy przychylić się do stanowiska zajętego przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego w postanowieniu o umorzeniu postępowania, że r. pr. K. J. nie wykonywała zawodu radcy prawnego w okresie zawieszenia, wyraźnie o tym informując przedstawicieli wspólnoty mieszkaniowej, a przede wszystkim też samego skarżącego, np. w wiadomości e-mail z dnia 31.08.2017 r. Zgodzić się trzeba z twierdzeniem, że czynności wykonywane faktycznie przez obwinioną w okresie, kiedy jej prawo do wykonywania zawodu było zawieszona (na okres jednego roku) nie stanowią wyłącznej kompetencji radcy prawnego. Do wykonywania niniejszych usług wystarczy posiadać niezbędną wiedzę w tym zakresie, a więc takie czynności mogą być świadczone przez każdego, kto spełnia warunek posiadania wiedzy prawniczej, o ile odbiorca usług taką wiedzę uzna za wystarczającą. W związku z tym Sąd nie widzi przeciwwskazań do świadczenia tego typu usług przez obwinioną w czasie, gdy jej prawo do wykonywania zawodu radcy prawnego było zawieszona. W ocenie Sądu do opiniowania umów, sporządzania pism, czy prowadzenie rozmów i negocjacji nie jest wymagane posiadanie uprawnień zawodu radcy prawnego. Przytaczając w tym miejscu art. 87 kodeksu postępowania cywilnego, wyłączną kompetencją radcy prawnego jest występowanie przed sądem w charakterze pełnomocnika procesowego. Pozostałe czynności mogą być wykonywane przez prawników, nie będących pełnomocnikami profesjonalnymi. Trudno też z tym stanem prawnym polemizować, mimo oczywiście zastrzeżenia, że osoby nieprofesjonalne (prawnicy nie posiadający tytułu zawodowego radcy prawnego czy np. adwokata) nie gwarantują odpowiedniego poziomu wiedzy i etyki i pozostają poza kontrolą samorządów zawodowych. Wobec powyższego należy uznać, że obwiniona swoim działaniem nie wyczerpała znamion przewinienia dyscyplinarnego. Obwiniona w ocenie Sądu nie posługiwała się tytułem radcy prawnego i nie wprowadzała w błąd odbiorców swoich usług w zakresie tego, że nie działa świadcząc porady prawne jako radca prawny.

Odnosząc się też krótko do drugiego z zarzutów tj. błędnie udzielonej porady prawnej, Sąd uznaje, że działania r. pr. K. J. w tym zakresie nie stanowiły naruszenia sformułowanych w (...) i przepisach prawa zasad. Skarżący T. S. nie był klientem obwinionej r. pr. K. J., dlatego obwiniona nie miała wobec skarżącego żadnych zobowiązań. Zarzut skarżącego dotyczący sporządzenia i popierania błędnej opinii prawnej jest też niezasadny. Obwiniona w treści tejże opinii oparła się na aktualnym w czasie jej sporządzania stanie prawnym. Ponadto Sąd podzielił stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, która wykazała, że analiza przepisów prawnych dokonana przez radcę prawnego K. J. miła odzwierciedlenie w obowiązujących przepisach prawa i nie można stwierdzić, że wykładnia r. pr. K. J. była nieprawidłowa. Argument skarżącego, że sporządzona porada prawna jest nieprawidłowa, niezgodna ze stanem prawnym jest w ocenie Sądu Dyscyplinarnego niezasadny i stanowi jedynie opinię prywatną, która nie ma uzasadnienia w obowiązujących przepisach; jest to też opinia osoby nie posiadającej wiedzy prawniczej, zbudowana na niekompletnej argumentacji, pomijająca dyrektywy wykładni przepisów prawa, stanowi w ocenie Sądu życzeniową cokolwiek wykładnię skarżącego, ukierunkowaną na osiągnięcie wyniku tejże wykładni zgodnego z jego poglądem na sprawę. W tym stanie faktycznym i prawnym sprawy również ten zarzut skarżącego Sąd uznał za bezzasadny.

Radca prawny podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za zawinione, nienależyte wykonywanie zawodu radcy prawnego, jak również za dokonanie czynów sprzecznych ze ślubowaniem radcowskim lub z zasadami etyki radcy prawnego. W świetle ustalonego w niniejszym postępowaniu stanu faktycznego nie można stwierdzić, że r. pr. K. J. dopuściła się popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 Ustawy w związku z art. 6 (...). Zgodnie z powyższym ustaleniem, w wyniku nie stwierdzenia naruszenia przepisów ustawy o radcach prawnych oraz

przepisów Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, należało uznać iż r. pr. K. J. nie popełniła czynu zabronionego i należało, zgodnie z art. 64. ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 19 marca 2019 r o umorzeniu postępowania.

O kosztach postępowania Sąd orzekł zgodnie z art. 70⁶ ust. 2 zdanie drugie ustawy o radcach prawnych. Łącznymi zryczałtowanymi kosztami postępowania ustalonymi na kwotę 1700 zł Sąd obciążył Okręgową Izbę Radców Prawnych (...) W..

Niniejsze postanowienie jest prawomocne i nie przysługuje od niego środek odwoławczy.